

Lokálkou do divočiny

ODERSKO: KRAJ PLNÝ KLIDU A ROMANTIKY

Chcete se toulat malebnou krajinou a třeba celý den nikoho nepotkat? Máte chuť vyrazit na kole, pěšky, na lodi nebo v zimě na běžkách do kraje, kde lišky dávají dobrou noc a kde na podzim rostou tuny hub? Potom se vydejte do Oderských vrchů, které tvoří nejhezčí část mikroregionu Odersko.

FOTO: IČ ODRY (ODERSKÉ RYBNÍKY)

Všechno se tady točí kolem řeky Odry. Najdete tu Oderské vrchy, mnohé vesnice mají přívlastek „nad Odrou“ a vlastně i největší a nejvýznamnější zdejší město se jmenuje téměř stejně jako řeka. Ta v této oblasti kvapem opouští hluboká údolí a už líně se vydává na dlouhou pouť přes Ostravu a Bohumín nekonečnými rovinami až k Baltskému moři.

Mikroregion Odersko sdružuje celkem devět obcí kolem horního toku Odry. Kromě přirozeného centra, které tvoří město Odry, jsou to všechno vesnice, ale i tak se mohou pochlubit pěkně opravenými stavbami, přírodními zajímavostmi, poutními místy i několika slavnými rodáky.

Úchvatný pohled z lodi

Krajina v Oderských vrších, které vlastně tvoří podhůří Nížkého Jeseníku, má zvláštní

atmosféru. Člověk, který se rád toulá přírodou, tady najde vše, o čem sní jeho romantická duše: dlouhá údolí s čistou řekou, ve které se tu a tam zatřpytí pstruh nebo lipan, rozeklané skály, hluboké lesy. Jenom při svém toulání musí dát pozor, aby nedošel někam, kam se nesmí. V Oderských vrších se totiž rozkládá jeden z největších vojenských prostorů v Evropě. Už tady sice nejsou sovětské rakety s jadernými hlavicemi, ale vojáci jej stále využívají. A není to tak dávno, co byl tento prostor dokonce horkým kandidátem na umístění amerického radaru.

K okraji vojenského újezdu se dostávají například vodáci, kteří na jaře sjíždějí Odru. Oblíbeným začátkem splouvání bývá soutok s říčkou Budišovkou na místě pojmenovaném Hadinka. V tomto rekreačním areálu, kde se dá ubytovat v několika

chatkách a kam také s oblibou míří nejrušnější dětské oddíly na letní tábory, dokonce končí silnice a dál se už může jenom pěšky.

Pohled z lodi do jarního údolí, kdy se příroda zvolna probouzí, je úchvatný. Sice občas zadrkotají zuby a především v části pod Heřmánkami je nutné počítat s tím, že se posádka lodi ve vlnách jistě namočí, ale krajinu tu objevíte krásnou. Ale i pěší výlet má své kouzlo.

Na loukách kolem řeky stojí několik srubů, které jako by sem spadly z kanadských hor. Obzvlášť jeden je opravdu povedený. Stojí na levém břehu řeky a nevede k němu žádná silnice, natož elektrické dráty. Opravdová romantika.

Není to náhoda, že Oderské vrchy jsou mnoho let útočištěm trampů a milovníků přírody. Dojedete sem celkem pohodlně lokálkou a po pár kilometrech se ocitnete téměř v divočině. Moc oficiálních míst ke kempování tady sice není, ale přímo kolem řeky lze už brzy z jara vidět dokonce týpí. Na loukách, na nichž tu a tam fialově kvetou lýkovec, vypadají opravdu nádherně.

